

E: R1/364/2020.

8/A. sz. melléklet

Beszámoló

Közzel Polgármesteri Hivatal		
Érkezett:		
2020 JAN 29		
Szám	Melléklet	
R1/114-6/2020.		
Dokumentum	Utószám	Előadó
		Kovács

A felnőtt Európa-bajnoki bronzérmet hozó 2018-as év után 2019-re kissé más jellegű célokat tűztem ki. Céлом a válogatottság megszerzése volt. Az év elején a világbajnokságon való részvétel számomra szóba sem jöhetett, hiszen az egyetemen számos feladatomat kellett teljesíteni: megszerezni a nyelvvizsgát, októberre megírni a szakdolgozatomat illetve decemberben államvizsgázni. A fontossági sorrend egyértelműen az egyetem felé billent, de a sportot sem szerettem volna ez idő alatt a háttérbe helyezni.

Az év első versenyét Szlovákia fővárosában rendezték február végén. 60 kilógrammos súlycsoportban 2 szabályrendszerben indultam szláv versenyzőkkel teli mezőnyben. Kick-lightban 2 mérkőzést megnyerve a döntőbe kerültem, ahol végül egy nagyon szoros küzdelemben alul maradva egy ezüstérmet tudhattam magaménak. Light-contactban szintén 2 mérkőzést nyerve döntőbe kerülve megszereztem 2. ezüstérmemet.

2 hét múlva a horvátországi Karlovac felé vettük az irányt, hogy ezeket az érmekeket fényesebbre váltsuk. Ezen a versenyen ringes szabályrendszerben szerettem volna magam kipróbálni: itt teljes erejű küzdelem folyik és kiütésre mennek a versenyzők. Low-kick szabályrendszerben indultam 1 súlycsoporttal feljebb (65kg), mert 60 kg-ban nem volt ellenfelem. Az akadályokat sikerrel vettem és sikerült megnyernem életem első low-kick mérkőzését és a dobogó legfetejére állhattam fel.

Májusban Budapesten rendezték meg a Magyar Kick-box Világkupát, ami a 7 legnagyobb WAKO világkupa közül a 2. legszínvonalasabb. A szokásos 2 kategóriám (LC, KL 60kg) mellett ki akartam magam próbálni egyel nagyobb súlycsoportban (65kg) is, így összességében 4 kategóriában voltam érdekelt, ami mind fizikailag, mind szellemileg rettentően megterhelő. Egész nap küzdelmek folytak és nagyon fontos volt, hogy a legelső és legutolsó mérkőzésen is ugyanolyan koncentráltan és színvonalon teljesítsek. Tucatnyi mérkőzés után 60 kg kick-lightban 0 és 60kg light-contactban 2 bronzérmet szereztem, viszont kick-lightban a 65 kilógrammosok között sikerült a legjobbnak bizonyulnom. Ezt azért is emelném ki, mert ugyanúgy le kellett foggyasszak és bemérlegeljek 60 kg-ba, és az 5 kg-os különbség egy küzdősportban nem elhanyagolható.

A nyár során nem volt sok pihenő, vagy megállás, mert még soron volt az év talán egyik legmeghatározóbb versenye. 10 napos edzőtáborban vettem részt, hogy a lehető legjobb formámat szerezzem meg a Magyar Bajnokságra.

Szeptemberben került megrendezésre a Magyar Bajnoki Döntő Szombathelyen, melynek tétje nem más volt, mint a válogatottság elnyerése az világbajnokságra. Light-contactban az első mérkőzésemet megnyertem és a döntőbe kerültem. Egy szerencsétlen találat okán az arccsontom megsérült. Bár folytattam a mérkőzést, nem sikerült leküzdeni a hátrányomat, így ezüstérmes lettem. Kevés pihenő után még fel kellett álljak a kick-light mérkőzést megvívni, amit sikerrel teljesítettem és megszereztem 9. Magyar Bajnoki címemet és az indulás jogát a törökországi világbajnokságon.

Szeptembertől a hetek elkezdtek sűrűsödni, mert eldöntöttem magamban, hogy a lehetetlennek tűnő kihívás ellenére mégis részt szeretnék venni a világbajnokságon. A napjaim a felkészülésről és a tanulásról szóltak kizárólag. A szakdolgozat leadását követően novemberben egy hetes edzőtáborban vettem részt Dunavarsányban a magyar válogatottal. A szövetségi kapitány irányításával napi 2 edzéssel hoztak minket a legjobb formánkba. A világbajnokságra nagy reményekkel utaztam ki, hiszen 2017-ben ezüstérmes lettem, így a dobogós helyezést alapként vártam el magamtól.

Egy egész napos fárasztó utazás után november 26-án megérkeztünk a gyönyörű Antályába a török riviérán, ahol az első akadályt legyőztem: sikeresen bemérlegeltem 60 kg-ba. A sorsolásomat is szerencsésnek tudhattam be, hiszen nem kerültem első körben össze a nagy riválisaimmal. Legelső mérkőzésemet egy taipei versenyzővel játszottam. 15 pontos fölényrel, a menetidő vége előtt technikai K.O.-val sikerült nyernem, ami megadta a lendületet a következő mérkőzésre. A döntőbe jutásért a tavalyi Európa-bajnok Verona Flaviával kellett megvívnom. Az olasz versenyző az egyik legnagyobb riválisom, emiatt kissé izgulva, de győzelemre éhesen álltam fel a tatamira. A mérkőzés az utolsó másodpercekig rendkívül kiélezett volt, a pontok oda-vissza ugráltak. Hatalmas csatában maradtam alul 2:1-re, ami azt jelenti, hogy 1-2 ponton múlt a tovább jutásom. Felemás érzelmekkel jöttem le a tatamiról: életem egyik legjobb meccsének éreztem, de mégsem én jutottam tovább. Ez egy bronzéremhez volt elég, amit nagyon büszkén vettem át, hiszen év elején álmodni sem mertem a világbajnokságon való versenyzésről.

A bajnokságról hazaérve a boxkesztyűt könyvek váltották fel. Megállás nélkül készültem a néhány nap múlva kezdődő záróvizsgára, amelyet szintén sikerrel zártam.

Az év zárásaként második helyezést értem el a Szegedi Tudományegyetem „Jó tanuló - Jó sportoló” versenyen, ami hatalmas megtiszteltetés számomra.

Soha nem vagyok elégedett, mindig jobbat és jobbat akarok, de azt gondolom hogy a 2019-es évet sikerrel zártam és a lehető legtöbbet hoztam ki belőle.

Az Önkormányzattól kapott támogatást ezúton is szeretném megköszönni. Hatalmas segítség volt a felkészülésem során mind a tagdíj, mind a nevezési díjak támogatása.

Az idei felkészülésem már megkezdődött és hasonló terveim vannak a jövőre nézve is. A sok bronz és ezüstérem után végre szeretnék a 2020-as kontinensviadalon a legjobbnak bizonyulni, és ezért mindent meg is teszek.

